

Dag 244 – woensdag 28 augustus

Op het perron deze ochtend zie ik hoe Lagun een bij probeert te vangen. Ai ai, da's niet de bedoeling. Maar 't is uiteraard wel mijn schuld. Wanneer hij thuis vliegjes probeert te pakken, corrigeer ik hem niet. Hoe kan ik dan verwachten dat hij niet achter een stekbeest aan zou gaan?

Vandaag heeft hij ook zijn frakje niet aan en ik zie meteen het verschil. Een aantal mensen uit de trein hebben blijkbaar al heel lang gewacht op dit moment en komen hem meteen aaien. Op zich niet echt een probleem natuurlijk want hij is nu gewoon hond. Maar een beetje elementaire beleefdheid mensen: vraag het me toch gewoon eerst even. Wie weet schuilt er wel een Darko in dat prachtige pelsje en zijn jullie de volgende keer een vinger of twee kwijt.

De kleine man hangt het wat uit vandaag in het bureau. Hij meent duidelijk iets te zien in de tuin en zet het op een blaffen. Ik ga meermaals kijken om te zien wat er te beleven valt maar ik kan niks bespeuren. Het loopt helaas een beetje uit de hand en mijn *silence!* werkt niet. Ik weet dat ik hem niet mag straffen door hem in zijn bench te stoppen maar het zou wel de ideale plaats zijn om hem even te laten bedaren en ervoor te zorgen dat hij de tuin niet kan zien. Ik ga voor the next best thing en maak hem vast aan mijn stoel. Tevergeefs. Lagun houdt niet op met blaffen. Ik probeer hem nog eens aan de andere kant van mijn stoel te houden waar hij het raam nog minder kan zien maar niks werkt. Er moet daar een spook zitten in de tuin.

Als ik alleen zou zitten in het bureau, zou ik op mijn tanden bijten en Lagun negeren maar Patrick is er ook en zo kan er niet gewerkt worden. Met een klein hartje stop ik hem dan toch in zijn bench. Onze mooie blaffer gaat er gelukkig gedwee in. Maar hij ruikt onraad wanneer het deurtje dicht gaat natuurlijk. Ook de bench kan hem niet tot bedaren brengen. Verdorie toch. Laatste ingeving: een deken over de bench leggen zodat hij eventjes helemaal niks meer kan zien.

En ja dat werkt: het blaffen stopt. Maar nu zet ie het op een huilen natuurlijk. Ik vraag Patrick of hij het ziet zitten om een paar minuten door te bijten op hoop van zege. Zo gezegd, zo gedaan. En oef, het kleine grut zwijgt dan toch na tevergeefs zijn bench te hebben proberen afbreken. Halleluja!

's Avonds moet ik het olijke trio alleen thuis laten. Ze krijgen elk een varkensoor en Lagun gaat de bench in met een kommetje water.

Wanneer ik thuis kom enkele uren later, ben ik behoorlijk uitgeput. Ik laat Lagun heel even de tuin in maar hij vliegt meteen terug in zijn bench om te slapen. Als dat maar goed komt...

Dag 245 – donderdag 29 augustus

Deze ochtend heeft meneertje geen zin om te eten. Hij gaat alsmaar liggen rollebollen op het tapijt in plaats van te gaan zitten voor zijn pot wanneer ik het vraag. Dan gaan die korreltjes gewoon lekker weg natuurlijk.

De hele dag blijft hij ook buiten spelen ondanks het minder mooie weer en telkens wanneer ik even niet kijk, sleurt hij zijn benchkussen de tuin in. Potverdikkeme toch!

Tegen de avond is de kleine man wel uitgehongerd van al dat gezeul en ik hoef het geen twee keer te vragen om netjes voor me te komen zitten voor zijn diner. ☺

Dag 246 – vrijdag 30 augustus

We trekken terug naar Brussel vandaag. Lagun doet geen oog dicht deze voormiddag, dat zijn we niet gewoon.

Hij loopt bijzonder nerveus. Wanneer ik naar het toilet ga en hem alleen achterlaat in het bureau, hoor ik hem bijna panisch aan de deur krabben en huilen. Ik wacht niet in de gang om te luisteren hoe lang het duurt want dat zal hij toch door hebben maar mijn overbuur weet me te zeggen dat het 'maar' een dertigtal seconden heeft aangesleept.

Ik neem de kleine man even mee naar de personeelsdienst. Daar krijgt hij weer een ferme dosis aandacht – behalve dan van Lieve die een heilige schrik heeft van honden. Zij komt ook het bureau van de personeelsdienst binnen en moet toeren uithalen om Lagun te ontwijken maar ze doet het. Ongelooflijk hoe angst toch irrationeel kan zijn denk ik even maar dan denk ik ook altijd aan wat een vriendin me ooit zei: 'Veerle, jij hebt schrik van spinnen. Beeld je eens in dat iemand een vogelspin heeft die hij de mooiste en liefste van de hele wereld vind en waarvan hij je garandeert dat ie niks zal doen. Zou je minder schrik hebben?' ... niet dus!

We passeren ook even bij Frédéric die in het bureau naast de personeelsdienst zit. Hij is er niet vaak maar wanneer hij er is, zegt hij toch even graag hallo tegen onze jongste collega. Die is echter meer geïnteresseerd in de indrukwekkende proviandkast van Frédéric. Potjes vol met nootjes en ander lekkers – en vooral... potjes zonder deksel! Ai ai. Ik zal voortaan toeren moeten doen om Lagun uit dit bureau te houden.

's Avonds komt Koen Darko en Yana halen voor een weekendje en Lagun mag mee met mij naar een bbq bij Sabine.

We zijn nog maar vijf minuten geland wanneer ik Gerrit hoor bulderen dat er twee honden in de vijver zitten en dat ze niet mogen. Tiens tiens... wie zouden dat zijn? Hint: er zijn twee platjasjes aanwezig van de tien viervoeters...

Samen met zijn buddies mag Lagun uren aan een stuk rondcrossen op het weilje naast de paarden. Pas wanneer het stikdonker wordt en hij helemaal is uitgedroogd, komt ie zich aan de omheining parkeren om bij de grote mensen te mogen. Hij duikt letterlijk de emmer water in die voor zijn neus wordt gezet en stuikt doodvermoeid neer aan mijn voeten. Hij komt zelfs niet meer schooien. 't Is nochtans een hele lekkere maal! ;-)

Dag 247 – zaterdag 31 augustus

Om zes uur begint Lagun te huilen deze ochtend. Zou ie Darko en Yana missen?

Hij loopt ze precies wel te zoeken maar hij lijkt het evenzeer te vergeten wanneer hij merkt dat hij mee op zwier mag met mij. Vandaag vertrekken we al vroeg naar Sint-Niklaas voor een workshop rond vrijwilligerswerk voor de motorvereniging waar ik lid van ben. Benieuwd hoe hij op die bikers zal reageren. En zij op hem.

Iedereen voelt zich echter meteen op zijn gemak. Ik heb een knaagbeentje mee voor Lagun maar het interesseert hem zelfs niet. In de voormiddag is hij tevreden met aan mijn stoel vastgebonden te blijven soezen. 's Middags ligt hij flink aan mijn voeten terwijl we spaghetti eten en in de namiddag

laat ik hem zelfs vrij rondlopen in het lokaal. Hij gaat zich letterlijk op de voeten van de spreekster parkeren die pas na een half uur vraagt of het ok is dat ze haar voeten vanonder Lagun trekt omdat ze iets moet tonen aan het bord. ☺

Het weerzien met Darko en Yana 's avonds is overweldigend. Jeetje... Koen zou hen graag bij zich houden zodra ie in zijn nieuwe huis met tuin is geïnstalleerd. Dat duurt nog wel even maar ik vrees voor wat dat zal doen met mijn kleine vriendje (en met mij).

Dag 248 – zondag 1 september

Joepie, het is weer spelklasje bij Christel deze voormiddag! De verlegen Madou is nu bijna even groot als Lagun en hij zoekt duidelijk zijn buddy op. Ze spelen dat het een lieve lust is. Christel heeft een lange stoffen tunnel gelegd in de tuin. Ik heb zelfs de tijd niet om me af te vragen of Lagun erdoor zal kruipen. De dappere ziel toont het meteen even voor aan de andere aanwezigen hoe je door zo een buis spurt. Geen handleiding voor dummies van doen hier!

De chihuahua van Christels schoondochter is vier dagen geleden bevallen van drie pupjes en Aline komt eentje tonen op de weide. Zo groot als een muisje. Mijn hart staat even stil wanneer bulldozer Lagun mag komen snuffelen. Maar wat vreemd. Lagun vertrouwt het precies niet. Zijn voorpootje gaat naar omhoog, zijn oren wat naar achteren... pas wanneer Larka hem toont dat het veilig is en je er voorzichtig mag aan snuffelen, benadert hij het kleintje ook heel lief. Wat een vertederend beeld.

Na afloop mogen Darko en Yana ook nog even op 't weitje en Lagun crost nog even gezwind mee. Hoewel "crossen" is misschien wat veel gezegd. Haika, die loops is, heeft op de weide gelopen en eerder had niet-gecastreerde Deus er al wat last van maar nu merk ik dat gecastreerde Darko ook helemaal van zijn melk is door de geur van een loopse teef. Spelen zit er helemaal niet in.

Lagun is ook best wel geïntrigeerd zo blijkt wanneer ik hem vraag om in de auto te gaan. Hij weigert categoriek. Na vijf keer vragen gaat hij zelfs plat op de grond liggen! Wat een statement. Voor de eerste keer sinds lang moet ik hem erin tillen.

Deze middag hebben de viervoeters het rijk voor zich alleen terwijl ik naar Rockabilly ga. Ik probeer me niet te veel zorgen te maken over wat ze zouden kunnen uitvreten.

Bij terugkeer, vele uren later, merk ik 'tevreden' dat Lagun enkel zijn kussen opnieuw de tuin in heeft gesleurd.

Wim en Sabine komen 's avonds nog langs met de 3 husky's om een toertje te gaan stappen. Ik maak Lagun, Yana en Darko met hun trekpareltjes vast aan mijn heupgordel en leg toch maar een extra knoop in mijn gordel. Het wordt een goeie buikspieroefening voor mij en een wandeling met een pittig tempo!

Wanneer we terug bij mij zijn, zie ik Laguns kussen in de tuin liggen. Oepsie... dat ben ik daarnet vergeten binnen te nemen. Nu moet het een beetje klampig de bench in... zal Lagun misschien wat leren om zijn kussen uit zijn bench te halen...

Dag 249 – maandag 2 september

Het is de eerste schooldag vandaag maar toch stapt er maar weinig jeugd in de trein.

We hebben gelukkig dus nog even voldoende plaats in de trein. En toch geen plaats genoeg om te voorkomen dat Lagun het been afdrukt van de mevrouw die schuin tegenover ons komt zitten.

Op het werk neem ik traditiegewijs Lagun zonder leiband mee naar de keuken. De gang ligt er verlaten bij maar uit het vergaderzaaltje naast de keuken hoor ik gelach komen. En Lagun hoort het ook natuurlijk. Ik ben hem gelukkig net voor wanneer hij het zaaltje wil binnenstormen. Bijna had hij zichzelf voorgesteld aan onze kersverse nieuwe Raadsleden die in het vergaderzaal zaten! Dat zou een goede indruk gegeven hebben! Ik weet zelfs überhaupt niet of die mensen al op de hoogte zijn van Laguns aanwezigheid in het gebouw...

Sinds kort heeft Lagun een speelbal in het bureau. Telkens wanneer ik hem die geef, blijft hij er een hele tijd mee in zijn snoet rondlopen. Dat is vandaag niet anders. Het is een zeer komisch zicht en even trakteert hij ons op een nog komischer tafereel wanneer hij met de bal in zijn snoet begint te blaffen. ☺

Hij is nog steeds enorm alert aan het raam en hij blaft veel. Ik tracht hem af te leiden voordat hij blaft maar 'k moet er vandaag precies wel veel mee bezig zijn. Hopelijk begint hij het niet als een aandachtstrekker te zien...

's Avonds gaan we boodschappen doen in de Colruyt maar Lagun wil zijn tuigje met jasje niet aan dus hij blijft in de auto. Na 3 pogingen om hem het tuigje aan te trekken, draai ik me genadeloos om en laat ik hem alleen in de auto zitten. De omstaanders hebben genoeg gelachen bij het zicht van een 33-jarige blonde die zich laat kisten in de jacht op een flatcoat in een kleine appelblauwzeegroene Micra.

Wanneer ik terug in de auto stap met de boodschappen, kan hij zijn tongetje niet in bedwang houden. Ik krijg de hele weg terug een professionele oorspoeling. Zou hij nu vergiffenis vragen? Haha, wees toch niet zo naïef Veerle...

's Avonds komt Gerrit nog een en ander bespreken. Hij krijgt de volle lading van mijn viervoeters, inclusief van Lagun die zelfs opspringt! Iets wat ik hem niet vaak zie doen...

Dag 250 – dinsdag 3 september

Deze nacht heeft Lagun geblaft in zijn bench. Normaal zou ik het negeren want het klinkt niet als iets wat mijn aandacht verdient maar het blijft duren en ik wil de burens liever wat te vriend houden... ik ga naar beneden en zonder iets te zeggen of het licht aan te doen, trek ik het doek dat over zijn bench ligt, wat meer naar beneden en doe ik de rolluiken helemaal tot aan de grond dicht zodat zijn zicht goed belemmerd wordt. Ik kruip terug in bed en hoor de kleine man niet meer. Zalig.

Verder wordt het best wel een saai dagje thuis voor de woefjes. Niemand is echt in vorm na de onderbroken nacht en 's avonds kruipen we allemaal zonder morren al heel vroeg in ons mandjes.